

COLUMN Laura

Rollenspel

Naast de gebruikelijke dertien-in-een-dozijnhobby's als koken, eten en lezen, verlies ik me graag in letterlijk buitensijge activiteiten waarbij doorgaans enige vorm van rollenspel vereist is. Oftewel: nieuwe dingen doen, het liefst zo ver mogelijk buiten de vertrouwde niche. Eventueel in bijpassende outfit. Niets lekkerders dan na een drukke week je studentenstatus even opzij zetten tijdens moderne bijbelles van de gereformeerde kerk of het Gerard Joling fanweekend in Center Parks.

Het gevoel dat je krijgt wanneer je in je cheerleaderpakje rondhuppelt bij een benefielingo en host Gerard Joling sprekt je aan met "kind", is werkelijk onbeschrijflijk. Ook al was ik pas een dag fan, ik hoop dat hij aan mijn Geerpeije en passievolle handgeschreven brief wel kon zien dat mijn bewondering oprecht was. Hopelijk schrijft hij me snel terug.

In het kader van dezelfde hobby stonden hartsvriendinnenje en ik vorige week op het podium van het oude RKZ met guerrillapoëziebeweging *Fin*. Ooit tijdens een dichtersfeestje uit benevelde baldadigheid opgericht, nu geboukt voor een serieuze poëzieavond te midden van echte dichters. Ons zeer ironisch bedoelde eenmalige optreden getiteld *Met een flinke korrel zout – in je kut*, bestaande uit een ronduit tenenkrommend repertoire, werd audiovisueel ondersteund door irritante Indiase muziek, een stroboscoop en gehoepel. We zagen het applaus en de verwijfelde gezichten van het publiek maar als bewijs voor onze stelling dat alles poëzie is – zo lang je het maar gewichtig brengt.

Enige nadeel van mijn passie is dat het soms moeilijk is afstand te doen van de aangenomen rol. Dan graaf ik midden in een gesprek snel mijn notitieblok uit mijn tas om onbedoeld poëtische uitspraken van anderen neer te penen. Ook kostte het me drie dagen om mijn Amsterdamse tongval af te leren na een weekend Geer, Goor en vriendjes. Toch nog best lastig uit te leggen op je werk op de loch al moeilijke maandagochtend dat je spontane platte accent te wijten is aan een weekend met je hobby bezig zijn.

Laura Louwes studeert *English language and culture*.

Nieuwe media

@llsekartijn: Het kan altijd erger, maar dit is ook kut. Leenstelsel is kut en de langstudeerboete ook. Amen.

@Kev_Lar.: Het leven van een jonge student in Groningen is hard, weer geweigerd in 't Feest lol

@EstherGaspersz: Heeft iemand een ladder te leen? Een lange. Tot aan de dakgoot zeg maar

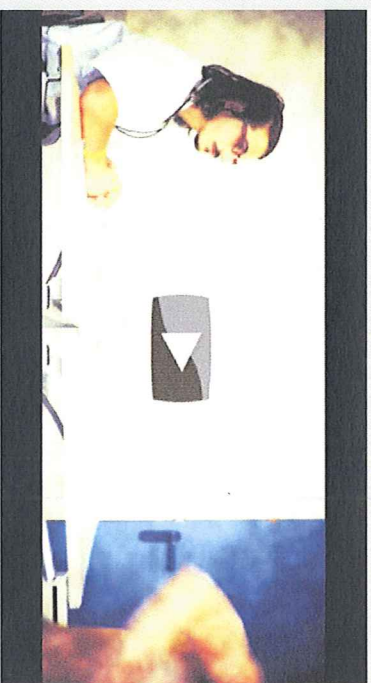
@anneles1009:

Het zal wel weer aan mij liggen dat, nadat ik m'n fietspomp van het ventiel haal, ineens ALLE lucht uit mijn achterband loopt? #porkames

@Alex_Zijlstra:

In de bus naar Groningen om een nachtje te gaan stappen in m'n joggingsbroek! #KanGewoon #Dizkaries

YOUTUBE Intellectuele spin

Filmtechnisch heet het 'intellectuele montage'. Maar hier is het gewoon een spin die over de muur kroop toen student kunst en cultuur en media Kimon Lefas, met zijn medestudenten Maarten en Claire dit superkorte filmpje maakte.

Inhoud: een arts geeft een patiënt (Kimon) gruwelijk nieuws. Doel: studenten het theoretische begrip 'continuïteit' eens laten voelen. Resultaat: spannend en vervreemdend.

<http://tinyurl.com/lunchpauze2>

STEM MEE!

Tofte ijsbeer

Felle strijd Groningse

WEDSTRIJD

Het gaat om geld. 100.000 euro krijgt het team dat het beste z'n onderzoek vertaalt naar een groot publiek. Maar het gaat ook om dromen. Om drive. Van de drie kandidaten voor de Academische Jaarprijs komen er maar twee uit Groningen. Lisa Brouwer met haar liefdesclub en Maarten Loonen met z'n Spitsbergenploeg.

Door CHRISTIEN BOOMSMA EN MARIAN TJADEN

Dromen van Spitsbergen

Hij blijft het maar herhalen: het is een droom. Zijn droom. Om met een schip vol wetenschappers, studenten, journalisten en creatievelingen af te reizen naar het eiland Edgeøya op Spitsbergen, waar al zestig jaar niemand meer is geweest. En dat al die mensen samen het verhaal van de Noordpool gaan vertellen. Een verhaal dat – natuurlijk – gaat over smeltende gletsjers en opwarmende aarde, maar er is meer. Veel meer.

Het is een verhaal over dinosauriërs die rondstampen over aarde die nu veelal bedekt is met ijs. Over koraalriffen waarvan de sporen nog zichtbaar zijn in het gesteente. Het is een verhaal over het donderende geraas van ijs dat twintig kilometer verder van een gletsjer scheurt. Van baardrobberijen waar je vlakbij komt, als ze in de zomertijd verhalen. Dan is hun vellaag doorbloed, waardoor het water koud vocht en liggen ze daar op hun ijschotsje en vertikken het eraf te komen. Het is het verhaal van de poolvos die een hol heeft onder het huisje waar de leider van Team Noordpool Maarten Loonen elk jaar twee maanden woont. Die jaar in jaar uit de ganzen opeet die leven in het meer achter het dorp. Van hij onderzoekt een plantje en een collega staat op de uitkijk – met geweer – want ijsberen zijn echt gevaarlijk. Van verpletterende zonsondergangen en witte walvissen in een stille baai.

En dus moeten Maarten Loonen en zijn team die Academische Jaarprijs winnen. Anders kan hij zijn droom niet verwezenlijken en kan het verhaal niet verteld worden. Niet zo goed teministe en niet zo uitgebreid.

'Ik wil van deze expeditie een nationale gebeurtenis maken,' zegt Loonen. 'Nederland is verbonden met Spitsbergen. Naar niemand zijn zoveel straten vernoemd als naar Willem Barentsz, die het ontdekte. We doen er al zo lang onderzoek. Ik wil laten zien wat wij als Nederlanders doen daar en hoe belangrijk dat is.'

En het is belangrijk. Want het gebied verandert razendsnel en het ooit zo ontoegankelijke Edgeøya nog meer dan de rest. Tegenwoordig duurt de zomer – als het gebied niet ingesloten is door sneeuw en ijs – twaalf weken. Zestig jaar geleden waren het er zes. Het werd er vier graden warmer. Wat doet dat met plantengroei? Hoe reageren dieren? En niet alleen ijsberen, want we weten al dat negens zoveel ijsberen aan land zwerven als daar. Maar ook muggen. In Ny-Alesund merkte Loonen al dat er veel meer insecten rondvlogen. Gelukkig geen stekers – daarvoor is het 5 winters te koud – maar toch.

'Ik ga al 23 jaar naar Spitsbergen. En zo'n zes, ze-

ven jaar geleden vroeg ik me af: wat missen we nog met al het onderzoek dat we daar doen? Punt één: die insecten. Niemand mat hoe de insectenpopulatie veranderde, maar iedereen merkt het. Punt twee: we doen al ons onderzoek aan de warme kant van Spitsbergen. Het gebied dat redelijk goed bereikbaar is. Maar naar de koude gebieden, waar de grote veranderingen plaatshebben, kijken we te weinig.'

Op dat moment werd Loonens droom geboren. Hij wil een expeditie opzetten naar een gebied waarvan

nog zeven
kranten

of femme fatale

teams om Academische Jaarprijs

Foto Reyer Boxen (met dank aan de USIA)

STEM MEE

Help jij Maarten Loonen en zijn team naar Spitsbergen? Of ga je voor Love to Know? Stem op de website van Labyrint: <http://tinyurl.com/aca-prijs>. De finale is 24 oktober.

Love to know

Wat gaan ze doen, het team van Love to Know? Studente Lisa Brouwer, projectleider: 'Wij trekken met een wetenschapsexpositie door Nederland. Daarin hebben we allerlei proefopstellingen om te laten zien hoe je zo'n subjectief onderwerp als liefde en seks wetenschappelijk kunt onderzoeken. De focus ligt op middelbare scholieren, omdat die net bezig zijn de liefde te ontdekken, maar iedereen is welkom.'

Een voorbeeld van zo'n opstelling is de *eyetracker*, een apparaat dat de verwijding van de pupillen meet, wanneer proefpersonen naar hun geliefde kijken. Hoe verliefd je bent, hoe groter je pupillen worden. Dat kan natuurlijk gênante situaties opleveren, maar dat maakt het juist spannend.

Een ander voorbeeld is de *passionate love scale*, een veel gebruikte vragenlijst om te meten hoe verliefd je bent. 'Dat is geen dus Viva-enquête, maar echt een betrouwbare onderzoeksmethode', vult Gert ter Horst, hoogleraar neurobiologie en een van de begeleiders van het team, aan. 'Met een *beamer* wordt meteen het resultaat getoond. Dat kun je niet alleen van individuen meten, maar bijvoorbeeld ook van de jongensgroep en de meisjesgroep. Verder willen we in onze speciale love lounge een pub quiz doen, jongens tegen de meisjes, om de discussie onderling aan te wakkeren.'

Brouwer en twaalf medestudenten zijn sinds april bijna full time bezig met het project. Het is ook bedoeld om studenten te leren om wetenschappelijk onderzoek te populariseren en promoten. Ter Horst: 'Natuurlijk zijn er wel begeleiders op de achtergrond, maar de studenten hebben al het werk gedaan.'

Bij het schrijven van het communicatieplan bleek dat ze inderdaad nog wel wat hulp konden gebruiken. 'We hebben onze eerste versie laten lezen door Bart van Laar, projectmanager van Science LinX. Hij vond de ideeën goed, maar verder kon het de prullenbak in. We hadden het opgeschreven als wetenschappelijk artikel, met allemaal lange zinnen, en veel slagen om de arm.'

Hoe schatten ze hun kansen in? 'Als de jury vooral de nadruk legt op het aanspreken van een breed publiek, dan winnen wij. Wij trekken het land in en gaan naar de geïnteresseerden toe. Maar als de jury de bijdrage aan wetenschappelijke kennisvermeerdering zwaarder laat wegen, maken de andere teams een betere kans. Wij hebben natuurlijk een buitengewoon sexy onderwerp. De gemiddelde Nederlander denkt al veel te weten over dit onderwerp, terwijl de echte wetenschap er achter nog helemaal niet zo bekend is.'

Brouwer hoopt ook op winst, maar ze is al heel tevreden met de finaleplaats. 'Wat ik hier allemaal heb geleerd, zou je in gewone colleges nooit leren. Ik vind wetenschapscommunicatie zo leuk, dat ik daar later een baan in wil hebben. Ik doe nu ook een aparte master wetenschapscommunicatie, naast mijn master cognitive neuroscience.'

Stel dat ze winnen, wat gaan ze doen met die 100.000 euro? Ter Horst: 'Een *eyetracker* kost al 28.000 euro. Met het aanstellen van een paar studentassistenten, ben je er zo door. Enkele sponsors hebben zich al aangemeld, maar we kunnen nog wel enige extra financiering gebruiken. De bedoeeling is eind mei de eerste try outs te doen. En dan gaan we bij de *Nacht van de Kunst en Wetenschap* officieel van start.'

wel hij oude onderzoeksgegevens heeft en stoffige houten kisten vol rendierschedels, oude geweten en beenderen verpakt in vergeelde kranten. Maar waar de mensen niet meer komen. 'Ik wil laten zien hoe een gebied dat onaangetoerd is, toch enorm beïnvloed wordt door mensen', zegt hij.

Hij gaat sowieso, zegt hij. Prijs of geen prijs. Maar hoe? Dat is aan de stemmers op de Academische Jaarprijs. Winnen hij en zijn team, dan heeft hij voldoende geld om met tien creatievelingen en tien studenten af te reizen naar Edgeoya. Fotografen

zullen foto's maken, schrijvers een boek verzinnen. De studenten zullen hun ervaringen op scholen delen. Ieder op zijn eigen manier en met zijn eigen geluid.

Vindt hij ook nog eens voldoende sponsoren, dan wil hij zelfs met honderd man op pad. En lukt het allemaal niet? 'Dan gaan we alleen met vijf wetenschappers en moet ik erkennen dat mijn droom te ambitieus is geweest.'

Maar daar gaat hij niet vanuit. Als er ooit een kans was, dan is het nu. 'Ik geloof dat het kan.'

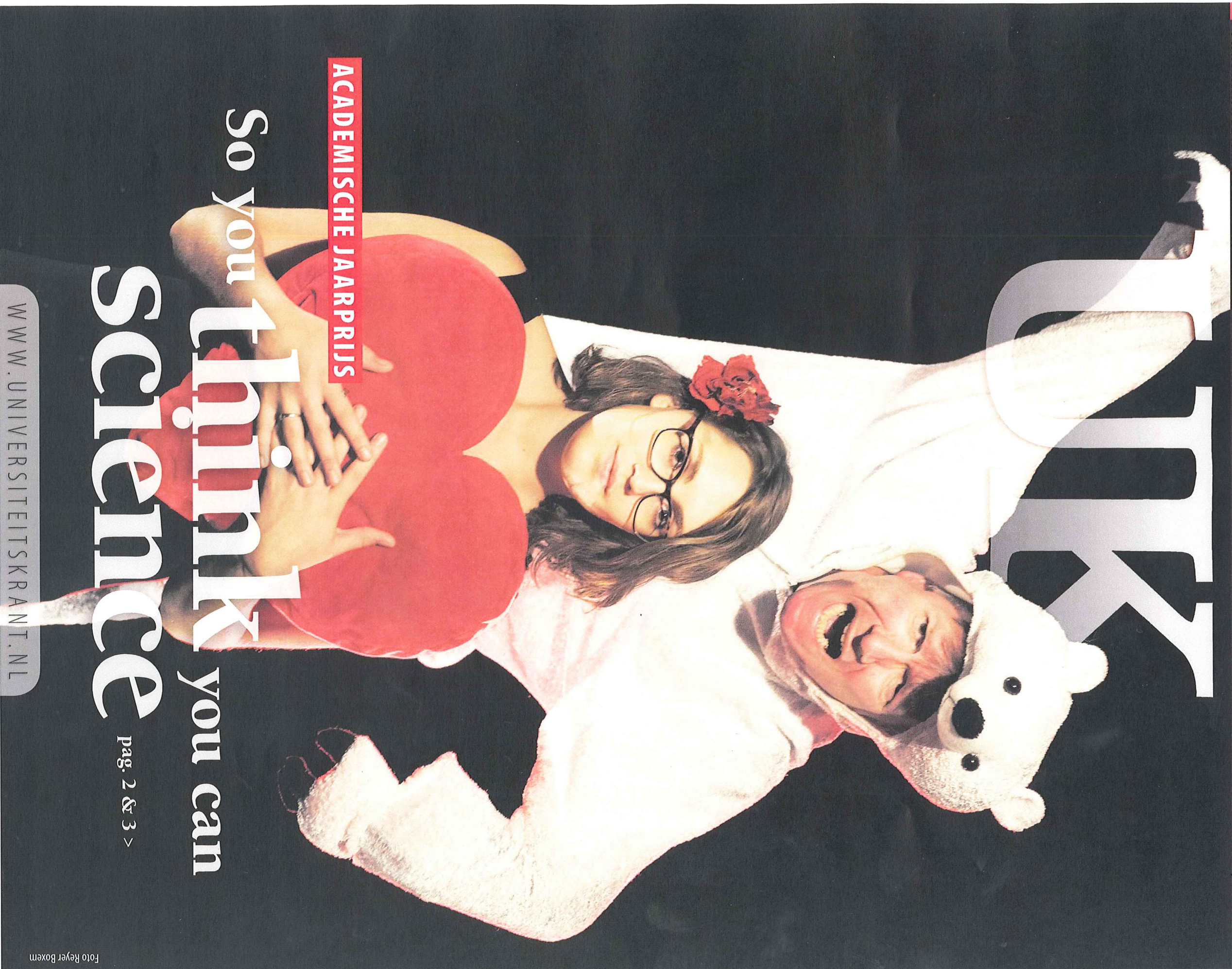

Foto Reyner Boxem

ACADEMISCHE JAARPRIJS

So you **think** you can
science pag. 2 & 3 >

WWW.UNIVERSITEITSKRANT.NL

DAN LIEVER WAT ANDERS

Geen boete, wel lenen

Schieten studenten iets op met het sociale lenstelsel? Bestuursvoorzitter Poppema vindt van niet. Hij ziet meer in het handhaven van de studiefinanciering en verhoging van het collegegeld.

Pagina 5 >

PETERS STRIJD

Het was hel

Rechtsstudent Peter Koops studeerde summa cum laude af. Maar het was hel. Altijd aan het werk, geen normaal leven en vechten tegen de langstudeerboete. In deze UK zijn gratis advies: maak een brugjaar.

Pagina 7 >

VETTE PRET

Hier dat verkeersbord

Twaalf jongens die een verjaardag vieren. Niks aan de hand. Tot dejarige langzaam z'n broek uittrekt en een ander een verkeersbord uit de grond rukte. Hoe een doodgevoel fetsje uit de hand liep.

Pagina 8/9 >

WIN VRIJKAARTEN EN WORD EEN ECHTE VIP

De UK is supergull deze week. Je kunt vrijkaarten winnen voor The Crookes, Halloween Double Bill en Het Is Tijd. Bovendien maak je kans op twee VIP kaarten voor Huize Maas Invites! Geef je op via ukrant.nl en like onze Facebookpagina, voor donderdag 18 okt. 12.00 u.

Pagina 8 >

